

ROTA

sł. Maria Konopnicka
mel. Feliks Nowowiejski

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród!
Nie damy pogrześć mowy.
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep piastowy.
Nie damy, by nas gnębił wróg!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie w proch i pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz
Ni dzieci nam germanił,
Oreźny wstanie hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił.
Pójdziem, gdy zabrzmiał złoty róg!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie damy miana Polski zgnieść
Nie pójdziem żywo w trumnę
Na Polski imię, na jej cześć
Podnosim czoła dumne.
Odzyska ziemię dziadów wnuk!
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Rota – napisany w 1908r. w Cieszynie wiersz Marii Konopnickiej, a także pieśń hymniczna.

Pierwszy raz *Rota* została opublikowana w 1908 w *Przodownicy*. Powstała pod wpływem oburzenia prześladowaniami polskości w zaborze pruskim.

Wiersz składa się z czterech zwrotek, z czego trzy stanowią kanon jednej z polskich pieśni patriotycznych pod tym samym tytułem, do której muzykę napisał Feliks Nowowiejski.

Pieśń została po raz pierwszy wykonana publicznie przez kilkuset chórzystów z terenów objętych zaborami 15 lipca 1910 w czasie uroczystości odsłonięcia pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie, zorganizowanej w rocznicę 500-lecia zwycięstwa w bitwie pod Grunwaldem. Połączonymi chórmi z całej Polski dyrygował kompozytor.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości była kontrkandydatem *Mazurka Dąbrowskiego* do określenia mianem hymnu narodowego. Pieśń była również jedną ze śpiewanych w czasie stanu wojennego w Polsce w latach 80. XX wieku; wówczas w zwrotce drugiej fragment "...Aż się rozpadnie w proch i pył / krzyżacka zawierucha" zamieniano na "...Aż się rozpadnie w proch i pył / sowiecka zawierucha"; zwrotkę trzecią i czwartą na ogół pomijano.